

УДК 796.12

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ

Олександр Шалєпа, Дмитро Дяченко

Комунальний заклад «Харківської гуманітарно-педагогічної академії»

Харківської обласної ради

м. Харків, Україна

Актуальність дослідження. Дистанційні технології навчання можна розглядати як природний етап еволюції традиційної системи освіти від дошки з крейдою до електронної дошки й комп'ютерних навчальних систем, від книжкової бібліотеки до електронної, від звичайної аудиторії до віртуальної аудиторії [1; 3].

Інформатизація освіти в Україні – один з найважливіших механізмів, що зачіпає основні напрямки модернізації освітньої системи. Сучасні інформаційні технології відкривають нові перспективи для підвищення ефективності освітнього процесу [2]. Змінюється сама парадигма освіти. Велика роль надається методам активного пізнання, самоосвіті, дистанційним освітнім програмам.

Ефективність дистанційного навчання заснована на тому, що ті, кого навчають, самі відчувають необхідність подальшого навчання, а не піддаються тиску з боку. Вони мають можливість роботи з навчальними матеріалами в такому режимі й обсязі, який підходить безпосередньо їм. Ефект у значній мірі залежить від того, наскільки регулярно займається той, хто навчається [3; 4]. Послідовне виконання контрольних завдань і випускної роботи, а також підтримка у всіх питаннях з боку викладача-координатора забезпечує планомірне засвоєння знань.

Мета дослідження – проаналізувати освітній процес студентів із використанням інформаційно-комунікаційних технологій.

На першому курсі дистанційного навчання багато студентів страждають від нестачі контролю з боку деканату. Головна складність – змусити себе вчитися. Ще одна проблема – відсутність особистого спілкування з викладачем. Питання електронною поштою нагадують запити в довідкову службу, а семінари - інтернет-форуми.

Не кожному вдається відучитися п'ять років у стінах закладу вищої освіти, але сучасні технології можуть дати другий шанс. Дистанційна освіта – навчання на відстані – стала справжньою новацією 21 століття. Віртуальний курс лекцій дозволяє скоротити або розтягти час навчання за своїм розсудом.

Серед плюсів такого навчання називається можливість займатися в будь-якому місці, де є комп'ютер, матеріал суворо дозований по тижнях і збігається з усіма вимогами, які пред'являються до студентів будь-якого закладу освіти. Крім того, у студента є можливість виконувати завдання в зручний для нього час. Процес виконання завдань залишається за кадром. Теоретично їх може зробити хтось інший. Для здачі сесії прийдеться повторити подвиг Михайла Ломоносова – приїхати з рідної глибинки. Дистанційне навчання дешевше стаціонарного, але за рахунок купівлі комп'ютера й плати за Інтернет помітно дорожчає.

Сьогодні дистанційні технології навчання вже зайняли одне із провідних місць у середній професійній освіті. Зацікавленість в одержанні спеціальності дистанційно зростає, а якісні характеристики фахівців відрізняються тільки позитивними моментами: упевненістю у власних силах, легкою адаптацією в колективі, умінням самоосвічуватися. Всебічний аналіз дистанційного навчання підтвердив гіпотезу якісної підготовки фахівців середньої ланки.

Висновки. Отже, дистанційне навчання на теперішній час дуже стрімко розвивається. Його використовують майже всюди, але не кожен може дозволити собі таке навчання.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ:

1. Андреев А.А Компьютерные и телекоммуникационные технологии в сфере образования. *Школьные технологии*, 2001. №3. С. 17-21.
2. Информационные технологии и средства дистанционного обучения: учеб. пособие для студентов высших учебных заведений / И.М. Ибрагимов; под ред. А.Н. Ковшова. М.: Издательский центр «Академия», 2005. 271 с.
3. Селевко Г.К. Энциклопедия образовательных технологий: В 2 т. 2 М.: НИИ школьных технологий, 2006. 156 с.
4. Теория и практика дистанционного обучения: учеб. пособие / Под ред. Е.С. Полат. М.: Изд. Центр «Академия», 2004. 231 с.